

Motion till riksdagen 2021/22:1683

av **Magnus Manhammar (S)**

Statligt stöd till Sveriges kvinno- och tjejjourer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att undersöka möjligheten att skapa långsiktig finansiering för kvinnojourer genom statligt stöd och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Socialstyrelsen uppskattar att minst 75 000 kvinnor i Sverige utsätts för någon form av partnervåld varje år. Var tredje vecka dödas en kvinna av en man och var tionde barn tvingas uppleva att pappa misshandlar mamma. 2020 anmäldes 39 200 misshandelsbrott. Vi vet att mäns våld mot kvinnor och barn är en av de viktigaste trygghetsfrågorna för vårt samhälle.

Och kvinnojourerna är den ideella kraft som med engagemang och kunskap arbetar dagligen med denna fråga. För det är kvinnojourerna som erbjuder det där avgörande stödet som behövs för att lämna en våldsam man och bygga en trygghet för barnen. Det är kvinnojourerna som ger skydd och en fristad under den första akuta tiden.

Deras roll är en bärande kärna för arbetet med mäns våld mot kvinnor. Vi socialdemokrater vill ha nollvision mot mäns våld mot kvinnor. I detta ingår också att säkerställa så att kvinnojourernas arbete inte hotas. För det är en verksamhet som vi behöver värna och vara rädda om.

När en kvinna väljer att lämna den våldsamma mannen ska samhället sluta upp med stöd runt henne och barnen. Det handlar om bostad, om att barnen måste kunna gå i skola och förskola under tiden på jouten och att samhället ska gripa in mot förövaren. Det här måste fungera, så att fler kan ta det där livsavgörande steget.

Många kommuner förlitar sig helt på ideellt arbetande kvinnojourer för att skydda sina kvinnliga invånare som utsätts för våld i hemmet. Men ändå är kvinnojournernas verksamhet nästan alltid osäker. De måste varje år söka nya pengar i form av projektbidrag i stället för att få en grundläggande, långsiktig finansiering av sin skyddsverksamhet som säkrar kvaliteten. Anställda måste varslas varje år eftersom jourerna inte vet om de får fortsatta resurser.

De flesta som tar emot våldsutsatta kvinnor och barn på jourerna får ingen ersättning alls, utan arbetar ideellt. När trycket blir högt och jourerna fulla tvingas de dessutom neka våldsutsatta kvinnor och barn hjälp och stöd. För vissa kan en dags väntan på att få skydd vara en fråga om liv eller död.

Vi måste säkerställa en långsiktig finansiering för kvinnojournerna. I väntan på detta är det möjligt att som kommun gå före och säkerställa att kvinnojournens verksamhet värnas från konkurrensutsättning genom att teckna särskilda samverkansavtal. Det gör redan vissa kommuner idag men det här är bara en tillfällig lösning. För att långsiktigt säkra kvinnojournernas arbete behövs det statligt stöd som är permanent. Det är så man kan garantera att en verksamhet med lång erfarenhet, stor kompetens - och med enda intresse att motverka mäns våld mot kvinnor - finns kvar för invånarna.

Vi ska fortsätta skärpa lagstiftningen, underlätta samverkan mellan inblandade myndigheter och stärka Polisen. Men vi måste också säkerställa kvinnojournernas gedigna arbete som är första steget för den trygghet och det stöd som behövs för barnen och kvinnorna.

Magnus Manhammar (S)